

N:o 68.

Af herr **B. Dahlgren**, *angående tillägg till 22 kap. 11 § strafflagen.*

Bland förbrytelser emot eganderätten, hvilka synas taga en alltmer ohejdad utbredning, spela bedrägeribrotten en mycket stor roll. Särskildt är detta fallet med förskingring af annans egendom, som den brottslige har i besittning af en eller annan orsak, vare sig såsom uppbörd eller på grund af hyresaftal eller dylikt.

Lagstiftarne hafva väl genom lagen af den 20 juni 1890 höjt strafflatituden för så beskaffade förbrytelser, hvarom här är fråga, till högst straffarbete i 2 år, men straffminimum är fortfarande böter från fem kronor.

I regel torde förskingringsbrotten, der de ej äro förenade med påtagligt försvärande omständigheter eller gälla mycket afsevärda belopp, få försonas med bötesstraff. Men bötesstraffet är alldeles icke egnadt att afhålla från så beskaffade förbrytelser, hvarom här är fråga, hvilka, på sätt ofvan är anmärkt, synas vilja taga en allt större utbredning.

Brott emot eganderätt enligt 20 kap. strafflagen äro uppdelade, i fråga om straffarbeten, efter värdet af det som tillgripes, så att, när värdet ej öfverstiger 15 kronor, brottet bestraffas lindrigare såsom snatteri, men i annat fall såsom stöld. Det synes icke finnas någon anledning, hvarför icke, äfven i fråga om förskingringsbrotten, värdet af det förskingrade bör lagligen konstituera ett högre eller lägre straff, så att om värdet af det förskingrade är mera afsevärdt, brottet bör bestraffas med fängelse såsom minimum.

Ofta torde nu inträffa, att det belopp eller det värde, som förskingras, fullt motsvarar beloppet af de böter, som ådömas för förskingringen, i hvilket fall ju straffet blir nästan helt och hållet illusoriskt.

Bih. till Riksd. Prot. 1897. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 18 Häft. (N:is 68—73).

Det synes därför vara af trängande behof påkalladt, att någon ändring sker uti det lagrum, som här afses, nemligen 22 kap. 11 § strafflagen, och tillåter jag mig därför föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att till nämnda lagrum skall göras följande tillägg: »dock att, der värdet af det förskingrade öfverstiger etthundra kronor, skall till minst fängelse dömas».

Stockholm den 28 januari 1897.

B. Dahlgren.

N:o 69.

Af herr **A Göransson** *m. fl.*, om inrättande af ett riksbankens afdelningskontor i Gefle.

Åberopande de skäl, som i motionen n:o 57 vid förra årets riksdag anfördes, äfvensom herrar riksbanksfullmäktiges utlåtande deröfver, anhålla vi,

att Riksdagen måtte besluta inrättande af ett riksbankens afdelningskontor i Gefle.

Stockholm den 28 januari 1897.

P. Waldenström.

A. Göransson.

Halvar Eriksson.

And. Olsson.

Johan Ericsson.

Nils Hansson.